

Razne stvari.

Drugi redni koncert „Glasbene Matice“, ki se je zvršil dné 11. sušca, podal nam je zopet novih proizvodov. Glavna točka je bila Dvořákova „Simfonija“ v D-dur za veliki orkester. Kakor smo hvaležni „Glasbeni Matici“ za ta veliki proizvod, želeli bi vendar, da bi Matica, kolikor največ more, s svojimi močmi delovala, tako namreč, da lahko rečemo: „To delo je naše.“ Vendar — to ne bo di graja, marveč samo krotka želja, zakaj od Matice ne more nihče zahtevati velikega orkestra. Bolj primerna je opazka, da so taki dolgi proizvodi, kakor je „Simfonija“, vsaj nekaj let še za naše občinstvo neprimerni.

Druga točka nam je obetala ženski zbor z dvema rogovoma in harpo. Dr. J. Brahms-a skladba nam je bila v obče všeč, a harpa — ni uspevala, premalo moči! Bolje nam je ugajal „Tambor“, moški zbor s klavirjem. Gospoda Stanka Pirnata „Žalost“, mešan zbor, je pozdravljalo občinstvo z veliko pohvalo. Upamo, da se gosp. Pirnat kmalu zopet oglasi. O poslednji točki, Händel-ovi „Aleluja! Bog, naš gospod“ i. dr. opomnimo samo to, da je bila prekratka — tako je reklo tudi občinstvo. — O vseh sodelujočih straneh pa, zlasti o spretnem in umnem vodstvu gospoda koncertnega vodje M. Hubada, čuli smo med poslušalci občno pohvalo, kateri se pridružuje jako rad tudi ocenjevalec. Naša „Glasbena Matica“ ne spi, marveč deluje jako živahno. Da kmalu zopet kaj slišimo!

Naše slike.

Lepa slika „Vdovin dar“ je pač dovolj umevna. Ubožec ima usmiljeno srce do ubožca. — „Veliki oltar v župni cerkvi v Železnikih.“ Ta oltar je pač vreden, da ga podajemo v sliki svojim naročnikom. Ne samo, da je vsa sestava lepa, celó veličastna, tudi posamezni deli so znameniti. Slika sredi oltarja, sv. Anton Puščavnik, je delo Wolfovo. Slike vrh oltarja pa, venčanje Device Marije, slikal je naš domači umetnik Ljudevit Grilc. Četudi se nobena tukaj ne vidi natančno, vendar sodimo lahko vsaj o načrtu obeh slik. Grilčeva umna uravnava cele skupine, ki se lahno vspenja v višavo, mora ugajati vsakomur, ki pozna slika na presno, in lahko rečemo, da si je naš umetnik tukaj postavil trajen spomenik. — „Japonka.“ Slika nam kaže nekako tipični obraz mlade Japonke. Oči in pa umetelno zaviti in zasukani lasje kažejo Japonko tako jasno, da je ni težko spoznati. — Tudi „Korejca“ sta dobro zadeta na naši sliki. Korejci so jako podobni Kitajcem. Do sedanjega časa so bili tudi odvisni od Kitaja. Vlada jih kralj. Nikjer na svetu ne poznajo toliko ceremonij v vedenju, kakor na Korejskem kraljevem dvoru. — „Zima beži.“ Da bi le res že zbežala, želé si naši znanci, kakor tudi mi: saj nas je letos hudo tlačila. Srečno pot v Sibirijo!

Zbirka narodnega blaga.

(Spisuje Fr. Marešič.)

Bralcem podajem peščico blaga, nabranega med narodom. Nekaj besedij je takih, ki jih nima Pleteršnikov slovar; nekaj je takih, ki so pisateljem bolj ali manj znane, vendar sem jih napisal, ker sem hotel pokazati, da res živé med narodom, in kje; zopet nekaj je pa tudi takšnih, ki so sploh znane, narodu in pisateljem, te sem sprejel v zbirko zaradi kakega pregovora, ali zaradi poudarka, ali tudi zato, da sem pokazal njihovo sorodnost z drugimi slovanskimi jeziki. Toliko v pojasnilo, da se kdo ne bo pohujševal nad znanimi besedami. Le-tá zbirka ima največjo svojo vrednost v tem, ker kaže, da ta ali druga beseda res živi med narodom.

Kjer omenjam Črni vrh, imam v mislih Črni vrh nad Polhovim Gradcem. Še nekaj. Kar se tiče naglasnih znamenj, priznam, da niso zanesljiva, ker nimam dovolj sluha za takšne reči; zato naj blagovoljni bralec sam popravi, če bi kje stal potisnjeni poudarek mesto zategnjenega, in nasprotno.

Clara pacta, boni amici.

áhlye, *f. pl.* rahlje, gradeše (za rahljanje volne). *Železniki.*

âja tútu! *int.* poje mati, kadar ziblje otroka. *Krka.*

âjer, *gen.* âjerja, *m.* neka siva megla, ki se naredi od solnčne vročine in se vidi po gorah okrog poldne. Kadar se vidi âjer, pravijo ljudje, da bo suša. *No tranjsko.* Tudi grščini in staroslovensčini je bila znana beseda, dasi v drugem pomenu.

ajs nu! *int.* tako poganjajo vole. *Dobrepolje.* Hrvaško: ajs, *int.*

âkonica, *f.* = akovnica. *Višnja Gora.*

âkovnica, *f.* neke vrste možnar, s kakoršnim se strelja ob raznih cerkvenih slovesnostih. *Krka.* — Pleteršnikov slovar ima: okovnik.

apnê nec, *m.* kamen, iz katerega se žgé apno. *Lipoglav.*

apniti, *vb. impf.* 1) zmočeno pšenico sušiti z živim apnom. *Sostro.* 2) z apneno vodo močiti pšenico in jo sušiti s pepelom. *Sostro.*

ârenbizelj, *lina*, *m.* Na vprašanje: Kaj bomo jeli? odgovori muhasta kuharica: Arenbizeljne, pohane krtače in poparjene metle. *Krka.*

arnik, *m.* arnika. *Lipoglav.*

ârsati, *am, vb. impf.* 1) hitro jesti. *Kostanjevica.* 2) hitro žeti: ta ženjica hitro arsa in žanje. *Krka.*